

Mattheus 24:45

“Wie is dan de getrouwe en voorzichtige dienstknecht dien zijn heer over zijn dienstboden gesteld heeft om hun hun voedsel te geven ter rechter tijd?”

Ambtsdragers:

1 de plaats van hen

2 de taak voor hen

3 de vraag aan hen

Gemeente, te bevestigen broeders,

Wat doet een ambtsdrager? Een ouderling, een diaken? Dat geeft Jezus weer in Zijn woorden van deze gelijkenis. Hij heeft het over een heer. Een groot grondbezitter. Eigenaar van een heel landgoed met gebouwen en landerijen, en van slaven. Zo was dat in die tijd. Deze man moet voor een handelstransactie naar het buitenland toe. En dan kiest hij één van zijn slaven uit om zolang hij weg is hem te vervangen. Alle lopende zaken waar te nemen en zorg te dragen voor de dienstboden staat er. Nu kun je dat ook weergeven met: huisgenoten. Dan vallen er zijn kinderen onder, de kinderen van slaven en misschien nog ander, lager personeel. Als er staat dat die ene slaaf al de huisgenoten voedsel moet geven dan omvat de hele zorg voor hun welzijn. Totdat de heer weer terug zal zijn uit het buitenland.

1 plaats

In deze gelijkenis moeten we eerst eens zien wie met wie bedoeld word. Die heer, die eigenaar, dat is de Heere Jezus Zelf. Zolang Hij op aarde was heeft Hij gezorgd voor Zijn kudde. Hij heeft met Zijn Woord en Zijn onderwijs hen geroepen en geleid. Een Zacheus, een Levi, een bloedvloeiende vrouw, Maria Magdalena en velen meer. Maar nu zal Hij gaan vertrekken. Hij zal gevangen genomen worden, gekruisigd, begraven, weer opstaan en ten hemel worden opgenomen. Hij verlaat de Zijnen.

Maar hier in Mattheus 24, heeft Hij het over dienstknechten die Hij aanstelt om voor Zijn kudde te zorgen als Hij weg is. Om eigenlijk Hem te vervangen als Hij ten hemel is opgenomen. Dat zijn allereerst de apostelen en na hen de ambtsdragers. Aangesteld door de Heere Jezus om Zijn gemeente te verzorgen. Vanmorgen over Zijn Gemeente te Waarder.

Allereerst zien we daarin, gemeente, hoe trouw de zorg van de Heere Jezus over ons is. Hij zegt niet, nou je kunt goed voor jezelf zorgen. Je hebt een Bijbel en je kunt lezen, dus ga je gang. Nee, Hij zorgt voor dienstknechten, slaven, die ons daarin bijstaan en helpen. Die zorgdragen voor het geestelijk voedsel. Die zorgen dat dat elke zondag in ons midden bediend zal worden, dat dat op de rechte wijze gebeurt. Die op gezette tijden dat bij u thuis komen brengen. Jezus draagt zorg voor ons.

En tegelijk spreekt daar uit dat Jezus acht dat wij dat nodig hebben. Dat we ambtsdragers nodig hebben om daarop toe te zien. Jezus acht ons blijikbaar in staat om onszelf te verwaarlozen, geestelijk gezien, onze zielen te verwaarlozen, te weinig te eten. Dat zou zomaar kunnen, of niet? Dat je je ziel verwaarloost, overal druk mee bent, behalve met je zaligheid en geestelijk leven. Of dat we verkeerd voedsel ergens vandaan halen om tot ons te nemen. Voedsel dat lekker smaakt en goed in het gehoor ligt. Voedsel dat het je makkelijk maakt, gemakzucht in de hand werkt, lijdelijkheid, of valse rust. Activisme of slordigheid. Zou zomaar kunnen of niet? Het leest en luistert makkelijk en daarom nemen we het tot ons, maar of het ook goed voedsel is?

En in die zorg stelt Hij ambtsdragers aan. Hij stelt ze, zo staat er. Kijk, dat gaat via een procedure. U kon namen indienen, de kerkenraad stelt dubbeltallen, en mannelijke belijdende leden stemmen in onze gemeente. Maar daardoorheen is het Jezus Christus, Die aanstelt. Hij riep en Hij zei: U. U wil ik hebben voor het ambt. Broeders, dat weet u toch? Dat weet u toch opnieuw? Die vinger van Jezus: jou maak ik ouderling, diaken. En we waren verwonderd hoe de HEERE u al had geroepen voordat wij dubbeltallen op gingen stellen. En dat wij door onze procedure heen terecht kwamen bij de mannen die de Heere al geroepen had in hun hart. Dat moet u wel weten ook. Want waar kunt u anders op terugvallen. Want als u echt een moeilijke beslissing moet nemen, als u echt op huisbezoek moet in het licht van de eeuwigheid, dan hebt u er niks aan als u kunt zeggen: ja, maar de gemeente staat achter me, ja, maar ik heb best mijn woordje klaar, ja maar ik heb al heel wat ervaring. Dat laat u allemaal in de steek. Maar u kunt zeggen: Heere, U hebt Mij geroepen, ik heb niet zelf me opgedrongen of ingedrongen, maar U riep mij. Dan zult U ook wijsheid geven die ik nodig heb.

Zo bent u dienstknechten van de Eigenaar. Over Zijn Gemeente. Zijn kinderen en verbondskinderen. Is dat geen zware taak? Jazeker, we zullen dat straks nog zien. En een enorm verantwoordelijke taak. In dienst van de Heere, de Eigenaar van hemel en aarde. Koning van al wat leeft. In Zijn dienst. Maar uw grootste zaak is deze. Hij heeft u als

dienstknecht niet alleen aangesteld, maar ook gekocht. Met Zijn bloed voor al uw zonden betaald en uit alle heerschappij des duivels verlost. De Heere is tegelijk uw Bruidegom. Die u heeft liefgehad. De Koning van hemel en van aarde. Wie ben ik, dat U mij in dienst neemt? Wie ben ik dat U mij hiertoe verkoren hebt. Om voor Uw kinderen en verbondskinderen zorg te dragen. Je durft het haast niet te ontvangen, haast niet in te nemen, die plaats. Heerlijk, die teerheid en verwondering. Later kun je er wel eens naar terugverlangen. Dat het weer zo teer en verwonderd mag zijn als in het begin.

2 de taak

De taak van ouderlingen en diakenen wordt kort aangegeven. Om hun, de huisgenoten, hun voedsel te geven ter rechter tijd. Dus om de gemeenteleden hun voedsel te geven. En dat omvat de hele zorg voor de gemeente. Daarom zijn ook vergaderingen en beleidszaken van belang. Om de grote lijnen uit te zetten zodat ook in de toekomst het voedsel gegeven zal en kan worden. Dat is trouwens bij alle beslissingen over beleid het doel van de kerkenraad: om de zuivere voedselvoorziening te waarborgen ook voor de toekomst.

Wat is dan dat voedsel? Daar kunnen we kort en krachtig in zijn. Het goede voedsel is ten diepste Jezus Zelf. En Hij is te vinden in de Schriften. In de Bijbel van Genesis 1 t/m Openbaringen 22. En de zuivere uitleg daarvan is verwoord in de belijdenissen van onze kerk. 12 artikelen, catechismus, Dordtse Leerregels. Die spreken over Zijn offer. Zijn offer dat bevat de vergeving en de vernieuwing. We hebben in zondag 15 en 16 van de catechismus dat zojuist gehad. Het voedsel van Jezus' lijden en sterven. Dat zorgt voor verlossing van het oordeel, van de dood, van de zonde. En Zijn opstanding zorgt voor het voedsel van geloof, nieuw leven en uitzicht op de wederopstanding. Jezus en Zijn werk is het voedsel. Broeders, Hem delen we uit. Gemeente, Hem krijgt u aangereikt. Heerlijk als je honger hebt. Als je hart schreeuwt naar Zijn offer, schuld en zonde doen je smachten naar Zijn offer. Als je ziel dorst naar de kracht van Zijn opstanding, je doodsheid en machteloosheid doen je schreeuwen naar Zijn kracht als Opgestane. Hoe lang is het geleden dat u heerlijk hebt gegeten? Dat uw ziel verzadigd werd? In de kerk of op huisbezoek.

En broeders, als u het de gemeente uitdeelt, hebt u dan ook zelf gegeten? Eten we ook zelf? Dat we zelf weten hoe heerlijk dat voedsel smaakt? Hoe heerlijk Christus is? Hoe rijk en hoe heerlijk Hij is. Je kunt zo druk zijn in je leven en in je ambt dat je vergeet te eten. Daar zien we bij elkaar op toe, daar ziet uw vrouw op toe, uw gezin misschien ook wel. Maar u bent zelf verantwoordelijk. Ee zelf voor u anderen te eten geeft.

Maar er staat met nadruk nog wat bij: om hun hun voedsel te geven ter rechter tijd. Het juiste voedsel op het juiste moment. Want kijk een baby geef je ander eten dan een volwassene. Een baby geef je geen bord boerenkool en een volwassene geen flesje. En een zieke geef je ander eten dan een gezonde. Een gezonde geef je niet alleen een beschuitje, en een zieke geef je geen vol bord hamburgers. Het juiste voedsel ter rechter tijd. Dat is van groot belang. Want eenzijdig voedsel zorgt voor echte problemen: overgewicht, te hoog cholesterol. Vergiftigd voedsel is nog erger: dat maakt je ziek en zwak of zelfs buiten bewustzijn.

Geef de gemeente het juiste voedsel ter rechter tijd. De diaconie doet dat ook letterlijk. Voedsel geven. Ter rechter tijd, als en zolang het nodig is. Maar het geldt ook geestelijk voedsel. Ter rechter tijd. Want hoor Jezus eens. Tegen Nicodemus hoor ik hem zeggen: gij moet wederom geboren worden. Tegen de bloedvloeiende vrouw: uw geloof heeft u behouden. Tegen de farizeer hoor ik hem zeggen: gij adderengebrouwen, geveinsde. Tegen de discipelen: vrees niet gij klein kuddeke. Stel je voor dat Hij dat andersom gedaan had: dat Hij tegen Nicodemus had gezegd: uw geloof heeft u behouden. En tegen de bloedvloeiende vrouw: gij moet wederom geboren worden. Dat Hij tegen de farizeer had gezegd: vrees niet. En tegen Petrus: Gij geveinsde, adderengebrouwen. Stel u voor: u zou onbekeerden rust geven en zwakke gelovigen weggagen!

Broeders, ken het mensenhart. Hoor en vraag wat er leeft. En ken uw Bijbel dat u weet wat Jezus zeggen zou. Lees hoe anderen, als Calvijn, Ryle, Boer omgingen met mensen. Kijk, in Thessalonicenzen 5 staat: vermaant de ongeregelde, vertroost de kleinmoedigen, ondersteunt de zwakken. Maar ook dat moet je natuurlijk niet door elkaar mengen: dat je de kleinmoedigen vermaning geeft en de ongeregelde ondersteuning. Wie eenzijdig of verkeerd voedsel geeft die verstikt kleinmoedige gelovigen omdat jezelf als maatstaf neemt, die moedigt ongeregelde aan omdat je graag de vriendelijke ouderling wilt zijn die overal gewaardeerd wordt. Die duwt arme toevluchtnemers van Jezus vandaan en die stelt onbekeerde mooipraters gerust.

Gemeente, ontvang zo de ambtsdragers en het Woord dat zij brengen. U hebt het Woord nodig. Want geestelijk leven wordt vanzelf minder en wordt vanzelf aangetast door bacterien. Laat het uw gebed zijn: Heere, laat de ambtsdragers het voedsel brengen wat U nodig vindt voor me. Want de kerk is geen restaurant en de ambtsdrager geen ober. Want hoe gaat dat in het restaurant bij een ober? Die komt u vragen: wat wilt u hebben? Wat lust het u liefste? En hij zorgt dat hij u dat brengen kan. En na een tijdje komt hij langs en vraagt: is het naar wens?

Wilt u er nog iets bij, wat meer van dit of dat? Dat is plezierig. Zo word je graag behandeld. Maar de kerk is geen restaurant. De ambtsdrager is geen ober. Maar dienaar van het Woord. Wat hebt u nodig? Wat is heilzaam voor u? Dat kan ook bitter smaken: vermaning, waarschuwing, aankondiging van het oordeel. Wie ziek is heeft medicijnen nodig en die smaken vaak bitter. Zult u, zul je vragen dat de ambtsdragers u het voedsel geven te rechter tijd?

En wat een vreugde, broeders, als dat gebeuren mag, gegeven wordt. Dat je ontvangen mag als ambtsdrager dat een zoeker de wegwijzen mag, een hongerige mag voeden en een dwalende terechtwijzen en de Heere zegent het. En je mag een ziel redden van het verderf, een dwalende terechtbrengen, een tobber tot ruimte brengen. Iets mooiers kun je niet meemaken! Als je daarvoor gebruikt wordt. Om op weg naar de eeuwigheid iemand te mogen leiden tot Jezus. Je zou verlangen dat je het worden mocht: ouderling, diaken, dominee. Dan verbleekt en verschrompelt dat profvoetballer worden of autocoureur, ingenieur of bedrijfsdirecteur. Want daar gaat ambtsdrager ver, ver bovenuit. In belang voor Gods Koninkrijk, in innerlijke vreugde over wat je doen mag.

3 de vraag

Wie is de trouwe en voorzichtige dienstknecht den de Heere gesteld heeft over heel Zijn huis om hun hun voedsel te geven. Dat is de vraag.

En in die vraag valt eerst dat woord voorzichtig op. Dat is het Griekse woord dat even later, in Mattheus 25, vertaald wordt met wijs. De wijze maagden. Tegenover de dwaze maagden. En dan gaat het over het toeleven naar de wederkomst. Het waakzaam zijn op weg naar Jezus' wederkomst. Wie wijs is rekent daarmee. En dat past ook in het verband van Mattheus 24 en 25 waarin Jezus het heeft over het laatste der dagen om ons voor te bereiden op de wederkomst. Een wijs mens is Bijbels gezien een mens die rekent met de dag des oordeels. Die rekent met Jezus wederkomst en de eeuwige bestemmingen van eeuwige verdoemenis en eeuwige heerlijkheid. Wie dwaas is, doet dat niet. Wie dwaas is, leeft maar verder en duwt de oordeelsdag altijd voor zich uit en weg uit zijn gedachten. Bent u dwaas? Bent u nog steeds dwaas? Zonder Borg op weg naar de Rechter? Zonder eeuwigheidsvoorziening op weg naar de dag des oordeels? Zonder Hem te kennen op weg naar Jezus in Zijn heerlijkheid?

Dat kan ook een ambtsdrager gelden. Ja, dat kan. Er was een Judas onder de twaalfen, die hier nog bij Jezus was. Als ambtsdrager merk je dat, dan ben je een kwade dienstknecht, die zijn

mededienstknachten gaat slaan en gaat eten en drinken met de dronkaards. Dan word je hoogmoedig vanwege je ambtsdrager zijn. Je verheft je boven anderen. Boven huisgenoten, boven gemeenteleden. Boven mededienstknachten. Hoogmoed is wel een eerste verzoeking voor een ambtsdrager. Je gaat je wat voelen omdat je ambtsdrager bent. Je gaat je wat voelen in de gemeente, je gaat we wat voelen, in bepaalde families leg er best eer mee in: ambtsdrager te zijn. In plaats van samen met de broeders elkaar terecht te wijzen denk je dat je zelf overall het beste van weet. En je denkt zozeer aan jezelf en je naam dat je de arme dwalenden vergeet. Geen oog en hart hebt voor de zoekers en zwervers. De wederkomst is buiten beeld. En het lot van de gemeenteleden ook. En Hij zal hem afscheiden en zijn deel zetten met de geveinsden, daar zal zijn wening en knersing der tanden..... Dienstknacht geweest, maar dwaas/vijand gebleven....

Wie is dan de getrouwe en wijze dienstknacht? Wijs, die rekt met Jezus komst. Dan moet er olie in de lamp zijn. Wijs is die ambtsdrager die beseft: mijn ambtskleed bedekt mij niet voor God. Alleen Christus' kleed. Als ik voor Jezus sta, dan bedekt alleen Zijn offer mij, Zijn werk. Dat stempelt dan ook de gesprekken op huisbezoek. In het licht van Zijn komst. Dan kan het niet bij koetjes en kalfjes blijven. Maar dan worden gemeenteleden in een gesprek gesteld in licht van komende Jezus, in het licht van de eeuwigheid.

En wie is de getrouwe dienstknacht. Heel de tijd door. Heel de tijd dat Jezus wegblijft. Niet alleen de eerste maanden na de bevestiging maar heel de ambtelijke diensttijd. Wat hebben we het gebed van de gemeente nodig. Laat dat maar een plek krijgen in uw gebed, in jouw gebed, elke dag bidden voor de kerkenraad. Wat hebben we afhankelijkheid nodig, keer op keer. Gebed dat de Heere ons in het licht van Zijn wederkomst doet leven. Ons dat doet beseffen voor en na elk huisbezoek en elke vergadering. Wat hebben we elkaar nodig, broeders, en wat een geschenk dat we elkaar ontvangen. Om gezamenlijk de Schriften te bestuderen aan het begin van elke vergadering, gezamenlijk te spreken over het Heilig Avondmaal in elke censura morem, gezamenlijk te bezinnen op het ambt aan de hand van een goed boek, gezamenlijk verantwoordelijkheid te dragen. Opdat wij getrouw zijn en blijven.

Nu is het woord voor getrouw gelukkig ook het woord voor gelovig in de Bijbel. Dus wie is de gelovige dienstknacht? Want als de Heere komt en Zijn gemeente beziet hoe wij haar verzorgd hebben? Altijd ons bewust van de wederkomst, altijd ieder het juiste voedsel gevend, altijd vol van Christus en Zijn werk en offer? Wie kan dan bestaan? Maar wie is de gelovige dienstknacht. Gelovig, dwz. schuilend

achter Christus. Gelovig, dwz.: wetend van vergeving en genade. Gelovig: wetend dat er voor alle zonden verzoening is in Jezus' dierbaar bloed. Dat de Heere ook de Heiland is, de Zaligmaker. Gelovig, je op Hem werpend, aan Hem toevertrouwend.

Wie is de gelovige dienstknecht, die aan het eind van zijn ambtsperiode de toevlucht neemt tot Jezus' bloed? Wie is de gelovige dienstknecht die schuilt achter Jezus' werk. Vrijmoedig al zijn schuld in Zijn bloed werpt. Dat stempelt dan ook de gesprekken: om geloof gaat het. Voor ieder gemeentelid. Voor elke jongere en oudere. Geloof dat schuld bij Jezus brengt, dat zich laat wassen in Zijn bloed, laat bedekken door Zijn werk.

Zalig is die dienstknecht. Als je periode om is, als je het ambt teruggeeft, als Jezus terugkomt, dan zal Hij u stellen over al Zijn goederen. Hoe je je dat voor moet stellen, weet ik niet. Gezet worden over heel de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Het ambt was al zo 'n geschenk en nu nog een geschenk na een geschenk: eeuwig met Hem heersen. En we zeggen het Whitefield na: en het zal de hemel in de hemel zijn als we u en jou daar terug zullen zien.

Amen